

Route 16: Het Akkerpad (12,5 kilometer)

Het Akkerpad is een wandeling van 12,5 kilometer. De wandeling voert u langs en door diverse biotopen waaronder natuurgebieden, akkers, stuifduinen, bossen, wijstgronden en bebouwde gebieden met tuinen. Vanuit het centrum gaat de route richting Maashorst, vervolgens naar het Oventje en via sportpark “De Bundel”, de Groesplak, de Brand en het Melkpad, terug naar het Raadhuisplein. De paden zijn niet geschikt voor invaliden- of wandelwagens. De wandeling kan eventueel ingekort worden.

In de tekst vindt u vermeldingen van knooppuntnummers. Deze knooppunten komt u onderweg tegen, en worden op de bewegwijzeringbordjes aangegeven.

U loopt via route: 58-30-31-85-56-55-54-59-60-61-29-32-34-33-3-36-72-73-74-71-70-78-69-62-68-57-67-9-77-64-14-58.

Wij wensen u een prettige wandeling.

U begint de wandeling op het Raadhuisplein (naast het gemeentehuis) aan de Kerkstraat in Zeeland (*knooppunt 58*).

U loopt richting knooppunt 30-31-85 (U gaat de straat met het verkeersbord “doodlopende weg”, in. Dit is de Rector van Gerwenstraat).

U wandelt door de Molenstraat met typerende jaren '50 huizen. De laan van lindebomen is ook geplant in de vijftiger jaren. Lindebomen hebben vaak last van luizen die zoete kleverige afvalstoffen afscheiden (Honingdauw). Op de Honingdauw vestigt zich de Roetdauwschimmel die een zwarte aanslag kan veroorzaken. De luizen worden tegenwoordig biologisch bestreden met lieveheersbeestjes.

Aan het einde van de straat staat een Bergkorenmolen uit 1832 genaamd “De Dageraad” ofwel de van Aarssensmolen. Het betreft een uit baksteen opgebouwde molen, gedekt met dakleer. Oorspronkelijk werd met deze molen graan gemalen. De boeren uit het dorp brachten hun graan naar de molenaar en gebruikten het meel voor het bakken en voor veevoer. Momenteel fungeert de molen als opslagplaats en is eigendom van de gemeente.

U passeert even verderop een Mariakapel. Het kapelletje werd ingezegend op 1 mei 1949. Omdat Zeeland gespaard bleef voor grote rampen in de Tweede Wereldoorlog werd uit dankbaarheid deze kapel gebouwd. Tevens is het een gedenkplaats voor Zeelandse missionarissen en voor Piet van den Brand uit Zeeland die in Nederlands Indië overleed. De wandschilderingen stellen het Heilig Lam voor en zijn geschilderd door priester en kunstschilder Egbert Dekkers, afkomstig uit Zeeland, overleden in 1983.

Op deze plek trok vroeger de processie voorbij tijdens de zogenoemde Kruisdagen. De Kruisdagen zijn de drie dagen voorafgaand aan Hemelvaartsdag. Men trok in processie biddend en zingend door de velden om Gods zegen te vragen voor een goede oogst. Dit gebruik ontstond in de 5e eeuw in Gallië (Frankrijk). De éérste dag trok men naar de Roskam (einde Kerkstraat noord), de tweede dag naar deze kapel en de derde dag naar de zogenoemde Bèmd (Vensteeg).

U steekt de rondweg (Bergmaas) over. **Let op gevaarlijke oversteek !**

In het bos ziet u rechts over het weilandje Schouwveldseberg liggen, een oude eikenwal die ooit is aangeplant om het oprukkende stuifzand tegen te houden. Stuifzand ontstond door overbeplagen en te intensieve begrazing van de heidevelden. Hierdoor kon het vrijgekomen zand gaan stuiven. De boeren plantten bomen en struiken om het stuifzand te vangen. Het stuivende zand kwam tot stilstand in de beplanting waardoor zandwallen ontstonden.

U loopt via knooppunt 85 richting knooppunt 56, 55 en 54.

U passeert camping de Heische Tip. De zwemvijver bij de camping is ontstaan door zandwinning in het begin van de jaren '60 ten behoeve van de aanleg van de provinciale weg van Ravenstein naar Uden. De plas werd door de Zeelandse bevolking ook wel aangeduid als Iesche gat, naar de vroegere eigenaar Ies van Dongen. In de waterpartij zwemmen wilde eenden en waterhoentjes en soms ook Canadese, nijl- of grauwe ganzen.

Via één van de oude verbindingswegen van de heidevelden naar het dorp (de Zevenhuizerweg) wandelt u het natuurgebied de Maashorst in.

U loopt richting knooppunt 59 en 60.

Dit landbouwgebied wordt Straatsven genoemd. Het laag gelegen en oorspronkelijk zéér natte gebied wordt omringd door een stuifzandwal, die net als de eerdere wal ontstaan is door bomen te planten waarin het stuifzand werd vastgelegd. In de weilanden groeien in het voorjaar nog speenkruid en pinksterbloem. In de resterende houtwallen komen struweelvogels als de geelgors en grasmus voor. De zandweg loopt omhoog de stuifzandrug op. Ook zoogdieren hebben hier hun biotoop zoals de mollen in het grasland. muizen, konijnen, hazen en ook de bunzing, de das en de vos komen hier voor. In de vroege ochtend zijn hier vaak reeën te zien.

De gemengde bossen zijn rijk aan roofvogels zoals de havik, buizerd, sperwer, ransuil en bosuil. Ook de grote bonte specht, de kleine bonte specht, de groene- en de zwarte specht evenals de boomklever en de boomkruiper, komen in de bossen voor.

U loopt via het bospad over de stuifzandrug richting knooppunt 61. De stuifzandrug heeft hier de vorm van een parabool. De voormalige productiebossen, aangeplant in de parabool worden hier geleidelijk omgevormd naar natuurlijke bossen. Delen van het bos worden gekapt om variatie te krijgen in leeftijdsopbouw en biotoopovergangen. Ook worden er nieuwe soorten bij geplant.

Op een gegeven moment daalt u de stuifzandrug af en komt terecht op een pad dat ook wel "de weg bij Coenens Bosch" genoemd. In de gebouwen links (een voormalige gemeenteloods) heeft de Zeelandse Stichting Jeugdbelangen haar materiaal opgeslagen. Tevens bevindt zich hier een brandweermuseum van de Stichting Sirene met o.a. een oude brandweerauto, blusmateriaal en gebruiksvoorwerpen.

U komt terecht op een stuk stuifzand. Links liggen een oude drinkput/blusvijver aangelegd in de ontstane laagte naast de stuifwal. Ook zijn de oude fundamenten te zien van een voormalige kiosk. U gaat over het stuifzand links de stuifzandwal op. Kenmerk is de begroeiing met oude eiken en dennen. Deze bomen zijn aangeplant om het stuifzand vast te houden. Ze zijn te herkennen aan de dikke met mos begroeide knoesten en de soms vrij

gekomen wortels. Aan het einde van de stuifzandwal gaat u rechtsaf en loopt een klein stukje van de Bosweg.

Knooppunt 29.

U steekt vervolgens de rotonde “Bergmaas” over.

U loopt naar knooppunt 32-34-33-3 en vervolgens knp. 36-72.

Indien u de route wilt verkorten, vervolgt u bij de Pannekoekenbakker de Udenseweg richting centrum van Zeeland. Na ongeveer één kilometer bent u bij het Raadhuisplein.

Op enige afstand ziet u de TBS-kliniek van de Pompestichting voor Forensische psychiatrie. U loopt over een zandpad dat Nieuwe Bunderschestraat is geheten. Een bunder is een oude oppervlaktemaat en is honderd are ofwel een hectare. De wandeling voert door akkers en vervolgens door enkele bospercelen. Dit gebied wordt ook wel aangeduid als Udenoord. In dit gebied woont de das. Langs de Bergmaas (de weg van Zeeland naar Uden) zijn dassenrasters geplaatst en onder de weg door zijn twee dassentunnels aangelegd, waardoor het gevaarlijk oversteken voor de dassen verminderd is.

Op een bepaald moment, na knooppunt 36, komt u via het bosgebied terecht op de Boekelsedijk.

Indien u de route wilt verkorten, loopt u op de Boekelsedijk linksaf richting het centrum van Zeeland. U passeert het gehucht Het Oventje en na ongeveer twee en een halve kilometer bent u weer in het centrum van Zeeland.

U gaat rechts. Ook onder de Boekelsedijk loopt een dassentunnel die is aangelegd in één van de natuurverbindingstroken aangelegd door de ruilverkavelingscommissie Graspeel. Deze strook verbindt de natuur van Udenoord (Maashorst) met de Trentse bossen.

Bij knooppunt 72 ziet u op enige afstand het voormalige Duits lijntje liggen. Achter de spoorlijn ligt het militair terrein van Vliegbasis Volkel.

U loopt richting knooppunt 73.

U bent aangekomen op het Achter Oventje. In 2004 is hier een nieuw bakstenen Mariakapelletje gebouwd en ingezegend door de pastoor uit Zeeland. Bijzonder feit is de herkomst van het Mariabeeld. Het is ooit gevonden in een sloot van het Nonnenveld in Uden. Het beeld belandde via de afdeling gevonden voorwerpen van de politie bij een familie in Uden, die schonk het beeld uiteindelijk aan de kapel. Bij de kapel staat een jubileumboom geplant op 7 april 2004 bij gelegenheid van de geboorte van Prinses Amalia. Ook is hier een gedicht geplaatst van Mevr. Marie Cornelissen - van Walbeek. Deze bewoonster van het Oventje schreef veel gedichten. Zij woonde tot haar dood op het Oventje. Het gedicht maakt deel uit van de Poëzieroute.

U loopt richting knooppunt 74. Rechts liggen de Trentsche bossen. Dit is een langgerekt bosgebied van ongeveer 150 ha groot en grotendeels in eigendom van de gemeente. Het is een droog zandgebied (voormalige heide) met voornamelijk

aangeplante grove den en Amerikaanse eik. Het wordt doorsneden door kaarsrechte paden die op enkele plekken stervormig bij elkaar komen.

Ook in dit bosgebied wordt inmiddels een geleidelijke omvorming naar natuurlijk bos gerealiseerd.

U loopt richting de knooppunten 71 en 70.

De landbouwweggetjes zijn omzoomd met veel struiken en oude bomen. Struweelvogels vinden hier een veilige broedplaats, ook komt hier de buizerd voor. In het voorjaar kan men genieten van de vogelgeluiden. Links vóór de kruising ligt een hoge akker. U blijft de weg volgen. Links voorbij de bocht ziet u een oud bosje met hoofdzakelijk inlandse eiken en berken. In dit gebied is de zeldzame patrijs een regelmatig voorkomende gast. U passeert minicamping het Oventje.

U loopt richting de knooppunt 70 en 78.

U wandelt nu op 't Voor Oventje. Vroeger kenden men Groot- en Klein-Oventje. Later werd dit Voor- en Achter-Oventje. Men ging toen ter kerke naar de Oude kerk, gelegen op de plaats van de voormalige Pius X-kerk in Uden. In de 16de eeuw werd er in Zeeland een kerk gebouwd, halverwege tussen Zeeland (De Roskam) en 't Oventje. De oude funderingen van deze oude kerk zijn zichtbaar gemaakt in het kerkplein vóór de kerk in de Kerkstraat in Zeeland.

(Hebt u zin in een kopje koffie of een drankje loop dan vanaf knooppunt 78 richting knooppunt 37- 38 daar vindt u café 't Oventje.)

U Loopt naar knooppunt 69 en 62.

Rechts in het veld staat de molen St. Victor, een achtkanten met rood dakleer beklede molen uit de 19de eeuw. In 1938 overgebracht uit Mariaheide, maar oorspronkelijk is dit een stellingmolen afkomstig uit de Zaanstreek. Ook deze molen is eigendom van de gemeente, op zaterdagmorgen is de molen geopend voor bezoekers. U loopt richting sportpark "De Bundel".

Indien u de route wilt verkorten loopt u vanaf knooppunt 62 rechtsdoor naar de Boekesdijk en gaat daar rechtsaf. Na 1,5 kilometer bent u weer in het centrum van Zeeland.

U loopt via het sportpark naar knooppunt 68. De route loopt via de Nieuwveldsestraat en de Nieuwe Beemdsteeg.

U blijft de weg volgen, deze gaat over in een verharde weg (Groesplak). In dit gebied zijn in de jaren rond 1990 verschillende houtwallen opnieuw aangelegd. Er komen sinds dien weer veel struweelvogels voor waaronder de geelgors, de grasmus en de roodborsttapuit. In de winter, herfst en vroege voorjaar zijn soms sijzen, barmsijzen of puttertjes te zien in de elzenstruwelen.

U passeert de knooppunten 57 en 67 en loopt richting knooppunt 9.

Links staan bijenkasten in een veldje dat in de zomer rijk is aan bloemen gezaaid door de imker. Hierachter ligt een Ezelweitje.

Links ziet u de wijk Steenakker. De wegbermen zijn rijk begroeid met vochtminnende plantensoorten als Adderwortel en Dotterbloem. Op de vochtige bodem groeien waterminnende bomen waaronder de wilg, es en els. U bevindt zich nu vlakbij een breukrand. Kenmerkend hierbij is dat door een verstoring in de aardlagen schoon en mineraalrijk kwelwater naar de oppervlakte wordt gestuwd. Hierdoor komen hier bijzondere plantensoorten voor.

U loopt richting knooppunt 77.

Hier staat u vlak bij een breuklijn in de aardkorst. Als u even een klein stukje doorloopt vindt u rechts net voor het gebouw van de Gasunie een informatiebord over het wijstverschijnsel. wijstgronden zijn hooggelegen natte gronden boven een breuklijn. Op de breuklijn zijn ijzeroerbanken ontstaan. Omdat de gronden nauwelijks te bewerken waren zijn populieren aangeplant.

U loopt richting knooppunt 64 en 14.

De vijvers in en rond de woonwijk (Melkpad) zijn aangelegd om het hier opkomende kwelwater op te vangen. Het kwelwater is mineralenrijk. Door het oxideren van kleine ijzerdeeltje in het water kleurt het water boven de breuk bruin. waterhoentjes, meerkoeten en wilde eenden komen hier veelvuldig voor. Soms vliegt er een ijsvogel en in de zomer broedt de bosrietzanger in de rietkragen rond de vijvers.

U loopt verder via de rand van de wijk het Melkpad en loopt richting knooppunt 14 naar knooppunt 58.

U bent aan het einde gekomen van deze wandeling. Wij hopen dat u van deze wandeling genoten heeft.

Mogelijk hebben zich na de opmaak van de tekst wijzigingen voorgedaan in de route of de beschrijving . Graag horen wij van U mocht zich dit voordoen. Eventuele op/of aanmerkingen kunt U doorgeven aan heemkundekringzeeland@kpnmail.nl
Alvast bij voorbaat dank,

Tekst: wandelwerkgroep Zeeland ©.